

Budapesti Vendéglátóipari és Humán Szakképzési Centrum

Mayer Andrea főigazgató
részére

1134 Budapest, Huba utca 7.

PÁLYÁZAT

**a BVHSZC Semmelweis Ignác Szakképző Iskola
tagintézmény-vezető (magasabb vezető)
munkakör ellátására.**

azonosító száma: KJT-051508/2/2017

Tartalomjegyzék

- I. Motivációs levél
- II. Helyzetelemzés
 - II.1. Az intézmény működési feltételei
 - II.2. Az intézmény társadalmi környezete és viszonyai
 - II.3. Az intézmény főbb adatai
 - II.4. Az iskola céljai és feladatai a Pedagógiai Programja alapján
- III. Vezetői program
 - III.1. Pedagógiai elveim
 - III.2. Vezetői koncepcióm elemei
 - III.3. Vezető profilú mesterprogramom öt tanévre szóló terve
 - III.4. Fejlesztési program

I. Motivációs levél

Pedagógus vagyok, az iskolában dolgozó tanító, tanár és egy ideje, iskolavezető. Életem meghatározó eleme, hogy tudom: a szülők a legféltebb kincsüket, a gyermekeiket bízzák ránk. Tanárként, de iskolavezetőként is igazi kihívásnak tartom úgy felkészíteni, tanítani és vezetni az odajáró fiatalokat, hogy mindegyikük a számára megadatott utat járja be, egy olyan iskolában, ahol kibontakoztathatják saját személyiségüket, életüket meghatározó munkájukat, hivatásukat.

Igen, egész eddigi életem az iskoláról, a tanításról, és a tanulókról szólt. Vallom, hogy a tanárok, oktatók munkája az egyik legfontosabb tevékenység a társadalmunkban. Minden nehézség ellenére tisztelettel és alázattal neveljük, tanítjuk a jövő nemzedékét, reményeim szerint mindenki meglelégedésére és boldogságára.

Számomra fontos, hogy minden az iskolába járó tanuló szeressen iskolába járni, kedvelje a tudásszerzést, és hogy örömet okozzon számára a tanulás. Itt megismerhetik a világot, benne pedig saját magukat. Barátságokra lelhetnek, egy közösség tagjaként szerezhetik meg az új tudást, ismereteket, gyakorolhatja készségeit és képességeit. Munkában mindig szoros kapcsolatra törekedtem a gyerekekkel, a szülőkkel, és azzal a társadalmi közeggel, kis és nagy közösséggel amelyben a tanulók és családjaik élnek és dolgoznak.

Általános iskolai tanítói, tanári és középiskolai tanári és iskolaigazgatói tapasztalatokra tettem szert az elmúlt évtizedekben, de dolgoztam a közoktatás-irányítás és képzés különböző területein is. Az oktatásban és szakképzésben végzett fejlesztési és irányítási munkáim során számos projektben vettem részt.

Több projekt és program a megújulásra váró, korszerű képzést, tanítást és fejlesztést, a megújuló pedagógiai munkát, a hátrányos helyzetű és a tehetséges tanulók iskolai integrációját, az egyenlő bánásmódot hivatott elősegíteni. Számos kötetben, tanulmányok szerzőjeként és projektanyag szerkesztőjeként, illetve konferencián, képzésen adtam közre az oktatás, tanítás fejlesztésében, megújításában elképzelt gondolataimat és javaslataimat, hozzájárulva ezzel a közoktatás olyannyira vágyott, sikeresebb működéséhez.

Képzői munkám során több mint száz akkreditált pedagógus továbbképzést vezettem trénerként, illetve előadóként a módszertani képzésektől a tematikus képzésekig az interaktív-tábla, az érzelmi intelligencia, az agresszió-kezelés, illetve a projektmódszer témákban.

Jelentős tapasztalatokkal rendelkezem a szakképző-intézmény vezetés területén is, amit fel tudok használni ebben a komoly feladatot jelentő munkában. Ugyanakkor tudom annak a felelősségét, hogy minden iskola jövője életét csak a hagyományok jegyében, azok megőrzésével lehet továbbformálni, továbbépíteni.

Közéleti megbízatásaim és vállalásaim okán kiterjedt kapcsolatrendszerrel rendelkezem, ennek köszönhetően is jól ismerem az elmúlt évek hazai és az Európai Unió más országainak közoktatás-fejlesztési törekvéseit, azok eredményeit. Elmondhatom, hogy tevékenységeim során szakterületemmé vált az iskolai nevelés, az oktatás, illetve ennek fejlesztése, igazgatása és szervezése.

A kihívásokat, változatosságot, az operatív és stratégiai-vezetési, tervezési, fejlesztési feladatokat kerestem, amelyeket örömmel mondhatom, többször meg is találtam. Szívesen kipróbálnám magamat újra ezért egy olyan munkában, amelyben alapérték a felkészültség, a határozottság, az együttműködő-képesség és nem utolsósorban a rugalmasság, illetve a kreativitás és a vezetés minden erénye.

Ezen elemek mentén és a közoktatásban és a szakképzésben eltöltött több mint negyvenéves pedagógusi tapasztalataimra támaszkodva nyújtom be tagintézmény-vezetői pályázatomat a BVHSZC Semmelweis Ignác Szakképző Iskola tantestületéhez. Lelkesen és örömmel fogadnám megbízásukat, mivel szilárd meggyőződésem, hogy sikeresen járulnék hozzá a BVHSZC Semmelweis Ignác Szakképző Iskola eredményes és nem utolsósorban sikeres működéséhez.

Csányi Vilmos etológus alábbi gondolata motivációmot erősíti:

„Ma már nem tudást kell adni a gyerekeknek, mert a környezet már olyan tudásrészletekkel látja el, ami nem létezett 50 évvel ezelőtt, és a gyerek nem úgy jön be az iskolába, hogy a tanító néni fogja neki felfedezni a világot, ma már neki csak egy kis eligazítás kellene. Sajnos azonban úgy tekintenek rá, mint aki semmit sem tud. Így nem megy”.

Budapest, 2017. április 3.

Gál Ferenc
pályázó

IV. Helyzetelemzés

Az iskola honlapját elolvasva és az ott lévő, illetve a beszélgetések alkalmából megkapott dokumentumokat áttekintve, illetve a személyes látogatásaim során szerzett tapasztalataimat összegezve elmondhatom, hogy minden olyan tényt és információt, ami ezen pályázat elkészítéséhez szükséges lehet megismerhettem.

Köszönet ezért minden együttműködőnek. Támogatásuk és segítségük nélkül ez nem valósulhatott volna meg.

A következőkben egy általam összeállított struktúrában írok az iskoláról, a kollégákról, a tanulókról és persze a pedagógiai munkát alapvetően meghatározó környezetről, legyen szó akár az épített vagy a társadalmi környezetről.

IV.1. Az intézmény működési feltételei

Az iskola (eredeti, háromszintes) épületét 1964-65-ben építették, az akkori szabályok és előírások figyelembevételével. Az eredetileg egészségügyi szakiskolának szánt épületet tanítási, iskolai célokra építették. A növekvő igények és az akkor nagy udvar adta tér lehetővé tette, hogy az iskola kiegészüljön az „új szárny”-nyal, így az újabb termek és terek már egy jóval kiterjedtebb iskolai működést tettek lehetővé. Ma már ez a rendelkezésre álló „kubatúra” gyakran szűkössé válik, sőt egyes esetekben csak órarendi ügyeskedéssel lehet elérni a több, mint 100%-os kihasználtságot meghaladó igényeket.

Egy ekkora iskolai közösséget a jelenlegi tantermek, kistermek, laborok, az előadók, egyéb „apróságnak” tűnő helyiség száma már nehezen tud szolgálni. Az állapotukról és egyéb gondjaikról nem írok, azok a „fejlesztési tervek” szerves részét képezik. Lényeges eleme a nem megfelelő napi működésnek a testnevelés óráknak helyet adó termek száma és mérete. A mindennapos testnevelést ezek jelentős fejlesztése nélkül nem lehet megoldani.

Az iskola jelenlegi felszereléseinek (asztalok, padok, székek, táblák, szertárak, térképek, demonstrációs eszközök stb.) döntő többsége az elmúlt századból származik, amik a folyamatos és intenzív használattól elnyűttnek, esetenként kopottnak tűnnek. Ez keltheti egy „patinás intézmény” képét, de egy külső szemlélő számára nem a XXI. század szakképzéséért fáradozó iskola mindennapjait mutatják. Tudom, nem ez a döntő a pedagógiai folyamatban, de annak ez sem elhanyagolható része. A felszerelések általában is egy jelentős felújításra és korszerűsítésre szorulnak.

Az iskolában található és működő IKT eszközök tekintetében inkább szegényes, mint megnyugtató a kép. A mai Z vagy majd az *alfa* generáció iskolánkba lépve magával hozza a kütyük iránti vonzalmát és azt a tény, hogy számára a mindennapok valósága ezeknek az eszközöknek az aktív használata, felhasználása, még a tanulási folyamatok során is. Úgy vélem, hogy éppen a Semmelweis-es hagyományoknak inkább egy korszerű és az IKT eszközöket is felvonultató pedagógiai gyakorlat felel meg, mint az eszközöket nem, vagy alig használó pedagógiai fejlesztés. Ehhez a szélessávú internet, mindenhol elérhető wifi-hálózat, a

minden tanteremben meglévő számítógépes konfiguráció ugyanúgy hozzátartozna, mint az aktív táblák és szavazó/értékelő rendszerek mindennapos használata is.

Tájékozódásom alapján az iskola tantestületének minden tagja, minden tekintetben megfelel a szükséges és kívánatos pedagógusi, tanári feltételeknek, így sem szakos hiányról, sem képzési gondokról nem beszélhetünk, sőt a kellő (élet és tanítási) tapasztalata is megvan a sikeres, ugyanakkor sokrétű iskolai tevékenységekhez. A tantestület korfája is megfelelőnek tűnik, így személyi feltételei ideálisnak mondhatók. Persze a ma még hiányzó álláshelyeket a lehető leghamarabb föl kell „tölteni” bölcs válogatás és döntések szerint.

A nevelő-oktató munkát segítő munkatársak száma és aránya – sajnos más iskolákhoz hasonlóan – a feladatuk sokrétűségéhez képest kevés. A diákoknak fejlesztésre, tanácsadásra, támogatásra van szükségük. Ezt sok tekintetben egy fejlesztőpedagógus, egy pszichológus, vagy éppen egy főállású ifjúságvédelmi felelős, illetve egy az IDB-t segítő pedagógus hatékonyabban tudja, tudná megoldani, mint a magas óraszámú tanító kollégák. Ennek a körnek a fejlesztésére is szükség lehet.

Az iskola szervezeti felépítése a magyarországi hagyományoknak megfelelően szükségszerűen „lapos”, így az információáramlás, a döntések és hatások ereje és szerepe a napi működésben jól biztosítható. Ezekkel a lehetőségekkel élni kell, hogy már csak működtetni kelljen.

A Semmelweis Ignác Szakképző Iskolában igen nagy hagyományai vannak a tehetséggondozásnak, ezért kiemelt jelentőségűnek tartanám azt, hogy az iskola jelentkezzen be regisztrált Tehetségpontnak. A tehetségek felismerése, gondozása és a mindent tekintetbe vevő fejlesztése az iskola alapvető és vállalt feladata is. Ez a munka minden kollégától nagyfokú érzékenységet, ugyanakkor széles pedagógiai repertoárt, szakmai és módszertani felkészültséget kíván meg. Úgy vélem, hogy az eddigi, kimutatható és példaértékű tehetséggondozó munkája alapján az iskola sikerrel tudna pályázni erre a címre.

A pedagógiai programban is rögzített feladatok sora ezt kellően meg tudja erősíteni:

- a) egyéni fejlesztési tervek készítése;
- b) differenciált tanórai munka;
- c) tehetségfejlesztő körök szervezése;
- d) versenyekre való felkészítés;
- e) nívócsoportos oktatás.

Mindazonáltal jó kezdeményezésnek tartanám, hogy az intézményből mestertanári címre pályázó kollégák ezen a területen is mutassák be azt a pedagógiai többletet, amivel egy-egy tanítványuk tehetségének kibontakoztatásához sikeresen hozzájárultak.

Az iskola szellemiségét eddig is a nyitottság és a partnerekkel való harmonikus együttműködés határozta meg. A partnerközpontú működés jegyében az iskola céljainak meghatározásakor fokozottan figyeltek legfőbb, legfontosabb partnereik, a tanulók és a szülők igényeire. A jövőbeni munkát a partnerintézményekkel, a BVHSZC iskoláival való szoros együttműködés határozza meg, s a közös projektek megvalósítása során a sokoldalú információáramlás segítségével olyan jó gyakorlatokat vehet és adhat át, amelyek hozzájárulnak nevelő-oktató munka színvonalának növeléséhez és a folyamatos fejlesztéshez.

IV.2. Az intézmény társadalmi környezete és viszonyai

Az iskola tanári kara és vezetősége a korrekt és minden részletre kiterjedő ismertetése szerint rögzítette azokat a viszonyokat, amelyek keretében ma is működik. Ebből idézem a legfontosabb gondolatokat és leírásokat az alábbiakban:

Iskolánkban, amely Kispest csendes, zöldövezeti részén fekszik, 1965-ben indult az oktatás, s mivel kezdetben egészségügyi szakközépiskolaként működünk, 1970-ben felvettük az anyák megmentőjének, Semmelweis Ignácnak a nevét. Nevelőtestületünkre mindig is jellemző volt a nyitottság és az innovatív szellem, s nemcsak hogy rugalmasan alkalmazkodunk a külső környezet szüntelenül változó elvárásaihoz, hanem elébe is megyünk a változásoknak.

A megújulásra való képességünket bizonyítja, hogy az országban egyedül mi vezettük be 1990-ben az egészségügyi integrált képzést, majd 1995-től bekapcsolódtunk a szakközépiskolai végzettségre épülő HÍD-as ápolóképzésbe. Képzési kínálatunkat 1996-tól gimnáziumi osztályok indításával bővítettük, és sikeres pályázatunknak köszönhetően 1998-ban elkezdődhetett a világbanki modell szerinti oktatás két – humán és környezetvédelmi – szakmacsoportban. Szakközépiskolásaink a négyéves alapozó szakasz után érettségi vizsgára épülő OKJ-képzésben vehettek részt az ápoló vagy a környezetvédelmi technikus szakmát elsajátítva.

Az elmúlt évtizedek a folyamatos változások jegyében teltek, iskolánk képzési arculatának hármas irányultsága mégis állandóságot és egyben sokszínűséget mutat: szakközépiskolai tagozatunkon három szakmacsoportban (egészségügyi, környezetvédelmi-vízgazdálkodási, szociális szolgáltatások) folyik szakmacsoportos alapozó oktatás, a szakiskolai tagozaton pedig 2013-tól két szakma, a szociális gondozó és ápoló, illetve a víz- és csatornamű-kezelő indítására kaptunk lehetőséget, valamint esti tagozaton újra elindíthatjuk az ápolóképzést.

Minden tanévben indítottunk nyelvi előkészítő évfolyamot, amelynek tanulói az angol nyelv intenzív tanulása után a második tanévtől – a fenntartó aktuális döntése alapján – egészségügyi vagy környezetvédelmi szakmacsoportban folytathatják tovább tanulmányaikat.

Iskolánk nevében a „humán” jelző nemcsak képzési arculatunkra, hanem értékrendünkre is utal: gyermekközpontú iskolaként arra törekszünk, hogy nyugodt, barátságos légkört teremtve, érzelmileg is biztonságot nyújtsunk tanulóink számára.

A színvonalas oktatás mellett a tanórán kívüli és szabadidős tevékenységek széles körét biztosítjuk tanulóinknak, a hagyományos felzárkóztató foglalkozásokon és szakkörökön kívül színház- és múzeumlátogatásokat, hétvégi túrákat, nyári táborokat szervezünk, hogy kialakítsuk tanulóinkban az egészséges életmód és a szabad idő kulturált eltöltésének igényét.

Személyi és tárgyi feltételeink lehetővé teszik e sokrétű tevékenységrendszer megvalósítását: a folyamatos fejlesztésnek köszönhetően több szaktanterem, tágas könyvtár, két tornaterem, sportudvar és négy informatikaterem biztosítja a színvonalas oktatást, a szakmacsoportos alapozó gyakorlatok pedig korszerűen felszerelt egészségügyi demonstrációs termekben, illetve környezetvédelmi laboratóriumokban folynak.

Nevelőtestületünk jól képzett, gyermekszerető, elkötelezett pedagógusokból áll, s a nyitottságot, a rugalmas alkalmazkodást és a folyamatos megújulást kiemelt célunkként elfogadva hitvallásunknak tekintjük névadónk, Semmelweis Ignác szavait:

*„Az én tanításom nem arra van ítélve,
hogy könyvtárak porában penészedjék,
hanem hogy győztesen hasson a gyakorlati életben.”*

Az előbbieket és a személyes tapasztalataim alapján is örömmel és bizonyos megnyugvással írhatom le, az iskola, a Semmelweis Ignác Szakképző Iskola mélyen beágyazott szűkebb és tágabb környezetébe, igazi budapesti szakképző iskolaként része az egészségügyi, a szociális szférának, (s egyre inkább a környezetvédelemnek is) de összességében a közéletnek, és a köztudomásnak is.

Ezt őrizni és továbbépíteni a munkánk.

IV.3. Az intézmény főbb adatai

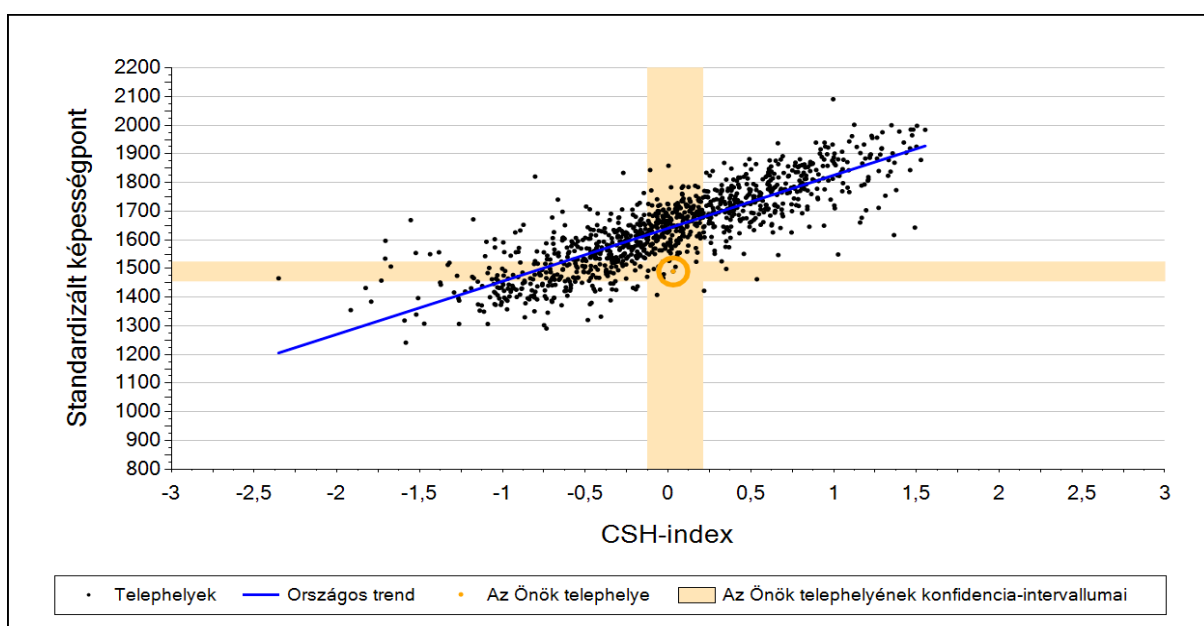
1. A Budapesti Vendéglátóipari és Humán Szakképző Centrum Semmelweis Ignác Szakképző Iskola szakmai alapidokumentuma szerinti adatok:
 - a) Fenntartó: Budapesti Vendéglátóipari és Humán Szakképző Centrum
 - b) Fenntartó székhelye: 1134 Budapest, Huba utca 7.
 - c) az iskola tulajdonosa: Budapest Főváros Önkormányzata
 - d) az iskola OM azonosítója: 203078 - 009
 - e) az iskola épületének helyrajzi száma: 166906/72
 - f) az iskola hasznos alapterülete: 5992 nm
 - g) az iskola alapításának éve: 1965.
 - h) az iskolaépület építésének ideje: 1965.
 - i) az iskola 1970-óta viseli Semmelweis Ignác nevét
 - j) az iskola maximális (engedélyezett) létszáma: 650 fő nappali + 300 fő felnőttoktatás
 - k) az iskola köznevelési és egyéb alapfeladatai:
 - szakgimnáziumi nevelés-oktatás
 - szakközépiskolai nevelés-oktatás
 - szakiskolai nevelés-oktatás
 - szakképzési HÍD program
 - felnőttoktatás
 - a többi gyerekkel, tanulóval együtt nevelhető, oktatható SNI gyermekek, tanulók iskolai nevelése-oktatása
 - Egészségügyi képzés
 - Szociális képzés
 - Környezetvédelmi képzés (környezetvédelem-vízgazdálkodás kifutóban)
- h) Az iskola alapítványa: „Semmelweis Oktatásfejlesztési Alapítvány”

2. Az osztályok száma: 24 osztály,
ebből: 2 osztály nyelvi előkészítő volt (11D, 12D),
5 osztály szakgimnázium (három eü, egy-egy szoc. és környv)
12 osztály szakközépiskola (eü, szoc, környv)
5 osztály 13. évfolyamos
3. Létszámok:
 - a. A pedagógus álláshelyek száma: 65 fő
 - b. Az iskolavezetés száma: 4 fő
 - c. A Nevelő-, Oktatómunkát Segítő (NOKS) munkatársak köre: 4 fő
 - d. Az adminisztratív, gazdasági-technikai dolgozók száma: 11 fő
 - e. a 2016-2017-es tanévre beiratkozott tanulók száma: 657 fő
4. Az országos kompetenciamérések eredményei az utóbbi években:

MÉRÉS	matematika	országos átlagnál jobb	budapesti átlagnál rosszabb, vagy azonos	szövegértés	országos átlagnál jobb	budapesti átlagnál rosszabb vagy azonos
2012-es	1542	☹	☹	1544	☹	☹
2013-as	1551	☹	☹	1575	☺	☹
2014-es	1501	☺	☹	1519	☺	☹
2015-ös	1553	☹	☹	1541	☺	☺
2016-os	1490	☹	☹	1532	☹	☺

(az Oktatási Hivatal adatai alapján)

5. Az iskola tanulójának a CSH index alapján várható és a tényleges teljesítménye 2016-ban:

Mindannyian tudjuk, hogy ezek az adatok nem egyértelműen és feltétlenül bizonyítják egy iskola jószágát vagy gyengeségét, és munkájának minőségét. Azt azonban leszögezhetjük, hogy két olyan területen ad lehetőséget rangsorolásra, és minősítésre, ami mind az idejövő, mind az idejárom diákok (és persze szüleik számára is) fogódzót ad és egyféle tájékozódást ad.

Ezen lehet és kell is javítani. Nyilvánvalóvá téve, hogy a Semmelweis mind az erős budapesti, mind az annál gyengébb országos mezőnyben is inkább a derékhadhoz tartozik, mint a leszakadókhoz. Célja a budapesti szakképző iskolák átlagának a középső harmada, de nem minden áron, hanem inkább szívós és tudatos építkezéssel, fejlesztéssel.

6. Az iskola érettségi adatai az 2015-2016-os tanévben:

Osztály	12. A eü. szki.		12. B körny. szki.		12. C eü. szki.		13. D NYEK szki.		12. E felnőtt N		Iskolai összes	
	Év végi átlag	Ér. átlag	Év végi átlag	Ér. átlag	Év végi átlag	Ér. átlag	Év végi átlag	Ér. átlag	Év végi átlag	Ér. átlag	Év végi átlag	Ér. átlag
Magyar **	2,88	2,86	2,53	2,20	2,45	2,55	2,55	2,74	2,18	2,39	2,52	2,59
Történelem	2,29	2,45	3,11	2,76	2,63	2,68	2,84	2,67	2,30	2,42	2,63	2,59
Matematika	2,08	2,23	2,56	2,28	2,48	2,08	2,33	2,42	2,80	2,10	2,43	2,23
Angol	2,50	2,82	2,44	2,44	2,85	2,81	3,43	3,67	2,50	2,11	2,74	3,08
Német	2,50	2,38	2,67	2,00	-	-	-	-	2,75	3,33	2,64	2,44
Osztályátlag	-	2,54	-	2,33	-	2,53	-	2,87	-	2,74	-	2,58
Az előző tanévek azonos típusú osztályainak tanév végi és érettségi átlagai:												
2014/2015	2,81	2,74	3,12	3,05	2,95	2,47	3,13	3,21	-	-	3,00	2,86
2013/2014	2,83	2,68	2,87	2,66	3,13	2,65	3,08	3,44	-	-	2,97	2,85
2012/2013	2,98	3,05	3,09	3,15	3,29	3,34	3,23	3,57	-	-	3,14	3,27
2011/2012	2,82	2,35	2,68	2,66	3,21	2,85	2,93	3,31	-	-	2,91	2,79
2010/2011	2,91	3,14	2,57	3,16	2,65	3,16	3,45	3,43	-	-	2,89	3,22
2009/2010	2,47	2,68	2,71	3,10	2,47	2,68	2,98	3,87	-	-	2,71	3,23
2008/2009	2,67	2,89	2,89	3,53	2,67	2,89	-	-	-	-	2,92	2,88

7. Kimaradási és évisméltési adatok a 2015/2016-os tanévben:

- Kimaradás: 1,8 százalék (összesen: 10 tanuló)
- Tanulói létszám változása az elmúlt tanévben:
 - o 2015. október 1. 528 tanuló
 - o 2016. június 15. 518 tanuló
- Évisméltők aránya a teljes végzős létszámból: 1,3 százalék

IV.4. Az iskola céljai és feladatai a Pedagógiai Programja alapján

Az iskola megtekintett hivatalos dokumentumai alapján megállapítható, hogy az iskola legtöbb dokumentuma megfelel a jelenlegi jogszabályi követelményeknek, így azok felülvizsgálatára az elkövetkezendő időszakban (előre tervezett módon), de szükség lesz.

Mivel alapvetéseiben a következő időszakra is biztosítják a szabályos, törvényes működést, ezt nem azonnal és halaszthatatlanul kell megoldani.

Természetesen ez nem azt jelenti, hogy ha a különböző jogszabályi változások, a fenntartói igények, továbbá más külső vagy belső hatások nem fogják szükségessé tenni ezek után, akkor ne nyúlunk, ne nyúlhatunk a meglévő dokumentumokhoz, szabályozókhoz.

A BVHSZC Semmelweis Ignác Szakképző Iskola tantestülete által 2016-ban elfogadott Pedagógiai Program a kor kihívásaival összhangban, és az idejelentkező, majd idejáró tanulók iránt érzett felelősségük tudatában kijelenti, hogy az iskola nevelő-oktató munkáját áthatja a nemzeti és európai értékek iránti tisztelet, a humanista és demokratikus életszemlélet.

Mindezek tudatában fogalmazták meg pedagógiai alapelveiket, amelyeket nemcsak, hogy elfogadok, hanem magamra nézve is kötelezettségnek tartok, és vezetői munkám alapjának tekintek:

Nevelő-oktató munkánk céljait az iskola két funkciója szerint határoztuk meg: a ma iskolájának egyik fontos célja, hogy olyan ismereteket és kompetenciákat sajátíttasson el a tanulókkal, amelyek segítségével képesek lesznek a felnőtt-lét szerepeinek megfelelni, és helyt állni a munka folyamatosan változó világában, de alapvető célunk a tanulók személyiségének komplex fejlesztése is a nevelési programunkban meghatározott szellemiség szerint.

A tanulók személyiségére – és talán egész későbbi életére – meghatározóan hat az iskola saját ethosza, az a légkör, szellemiség és környezet, amelyben az iskolai mindennapi élete zajlik. Ezért is tartjuk fontosnak, hogy tanítványaink jól érezzék magukat az iskolában az iskola nyújtson számukra érzelmileg is biztonságot.

Nevelő-oktató munkánk pedagógiai alapelveit részben ez a szellemiség határozza meg, másrészt azok a jogszabályi előírások, amelyek az uniós elvárásokat és irányelveket is tartalmazzák:

gyermekközpontú szemlélet

- nyílt, szeretetteljes, érzelmi biztonságot nyújtó barátságos légkört teremtünk
- valljuk, hogy minden ember érték, és minden gyerekben vannak olyan értékek, amit a pedagógusnak fel kell fedeznie és meg kell becsülnie
- pedagógusi attitűdünk a tanulók személyiségének elfogadásán alapul, ha hibázik, nem őt magát, hanem a cselekedeteit bíráljuk

esélyegyenlőség, esélyteremtés

- törekszünk arra, hogy diákjainknak segítséget nyújtsunk a szociokulturális hátrányok leküzdésében
- a felzárkóztatás és a tehetségfejlesztés révén minden tanulónak esélyt teremtünk képességei kibontakoztatására

személyiségközpontú nevelés

- nevelő-oktató munkánk ember- és személyiségközpontú
- a differenciált oktatás eszközével alkalmazkodunk a tanulók egyéni képességeihez
- a személyiségfejlesztés szerves része nevelő munkánkknak

a teljesítmény elismerése

- elismerjük és a diákközönség előtt is kiemeljük a tisztességgel végzett munkát
- nemcsak a kiemelkedő eredményeket tartjuk elismerésre méltónak, hanem a tanulók önmagukhoz mért fejlődését, erőfeszítését is

rend, fegyelem

- törekszünk a tanuláshoz szükséges rend és fegyelem megteremtésére
- emberi együttélés szabályainak elsajátíttatását és betartását kiemelt célunknak tartjuk
- minden erőnkkel küzdünk a verbális és fizikai agresszió ellen

a pedagógusok példamutatása

- törekszünk arra, hogy legfőbb partnereink, a tanulók és a szülők igényeit is figyelembe vegyük nevelő-oktató munkánkban
- az iskolai élet minden őket érintő kérdéséről kikérjük véleményüket

demokrácia

- a demokratikus értékek közvetítése fontos feladatunk, az iskola egész szellemiségének ezt kell sugároznia
- tiszteletben tartjuk a diákok demokratikus jogait

törvényesség

- az iskola működésének minden területén betartjuk a jogszabályi előírásokat
- nevelő-oktató munkánk a köznevelési törvényben és a nemzeti alaptantervben meghatározott előírásokra épül

világnézeti semlegesség

- az ismereteket, a vallási és világnézeti információkat tárgyilagosan és sokoldalúan közvetítjük
- tiszteletben tartjuk a szülőknek azt a jogát, hogy gyermekeik világnézeti neveléséről döntsenek

pedagógiai szabadság

- a pedagógusok alkotó közösségének döntéseire épített, összehangolt pedagógiai munka folyik iskolákban, amely ugyanakkor a pedagógiai szabadságot is biztosítja

- lehetővé tesszük, hogy a pedagógus a nevelési, illetve a pedagógia program alapján az általa tanított ismereteket, illetve a nevelés és a tanítás módszereit megválassza

fenntartható fejlődés

- törekszünk a nevelő-oktató munka folyamatos fejlesztésére, a változó világ követelményeihez való alkalmazkodásra, a pedagógiai módszereink megújítására
- a modern természettudományos és műszaki műveltség elsajátíttatása fontos célunk
- széleskörű, a munka világában jól használható szakmai ismereteket közvetítünk.

Pedagógiai munkánkban, annak során következő értékeket közvetítjük tanítványaink számára:

- tanulás, tudás, munka
- igazságosság
- demokrácia, emberi jogok
- hazafiasság – európaiság
- a rend és a szabadság egyensúlya
- szociális érzékenység, szolidaritás
- tolerancia, a másik ember tisztelete
- erkölcsös életvitel
- család
- testi-lelki egészség
- környezettudatosság

Célunk, hogy az iskolánkat elhagyó diákok egészséges személyiségként ballagjanak el. Legyen jövőképük, erkölcsi tartásuk, konvertálható tudásuk, igényük a folyamatos tanulásra, önművelésre, önmaguk és a világ megismerésére, a harmóniára, az otthonteremtésre.

Az iskolában töltött évek alatt olyan értékrendet igyekszünk kialakítani tanítványainkban, hogy a tanulásra és a tisztességgel végzett munkára építve tervezzék jövőjüket, de ugyanilyen fontosnak tartjuk, hogy kiegyensúlyozott, boldog emberekké váljanak, akik később majd képesek lesznek harmonikus otthonot teremteni családjuk számára.

V. Vezetői program

Mottóm:

*„Az iskola arra való,
hogy az ember megtanuljon tanulni,
hogy felébredjen a tudásvágya,
hogy megérezze a jól végzett munka örömét,
megízlelje az oktatás izgalmát,
megtanulja szeretni, amit csinál, s
megtalálja azt a munkát, amit szeretni fog.”*
(Szent-Györgyi Albert)

Milyen iskolát szeretnék formálni a BVHSZC Semmelweis Ignác Szakképző Iskolából, építve a meglévő, stabil alapokra, az erős hagyományokra, a tanári, tanulói közösséggel együttműködve, és támogatásukkal az elkövetkezendő időszakban?

Erre a kérdésre adott válaszaimat, elveimet, koncepciómat, és vezetői programomat rendeztem az alábbi struktúrába:

V.1. Pedagógiai elveim

Az iskola honlapján olvasható két – számomra és vélhetően minden érdeklődő számára – fontos üzeneteket tartalmazó dokumentum „az iskola ars poetica-ja” és az „iskola jövőképe”. Örömmel olvastam ezeket, mivel szinte minden sora rímel a bennem megfogalmazódott gondolatokra. Ugyan egy-két mondatuk még a régi TISZK-es időszakról szól, de az értékeik és megfogalmazott elhivatottságuk megragadó és a továbbépítésre sarkalló.

Így bízom abban, hogy a következő leírások összhangban vannak az iskoláról, a tanításról-tanulásról, a jövődőről szólóan a tervekkel, elképzelésekkel.

1. Olyan iskolát szeretnék, ahol jól érzik magukat a diákok!

Szívesen és örömmel járnak minden nap az iskolába, a szakmai gyakorlatra, mert tudják, ott minden nap történik valami érdekes, izgalmas, és új dolog. Így, szinte „észrevétlenül” tanulnak újat és fontosat, amit azonnal felhasználhatnak az életükben, és majdani, általuk választott munkájukban, hivatásukban.

Olyan iskolai életet kell és érdemes formálnunk, ahol a „ma is újat tanultam” izgalma és újdonsága folyamatosan hat. Ahol a jól végzett munka érzése mindenkinben megvan, és akkor is továbblendíti a következő napokban, ha éppen rossz kedve van vagy csalódott valamiben. Számukra minden nap - de akár az egész tanítási időszakukról is szólhatnak - a megismételhetetlenség elve miatt is fontos, mert amit aznap nem tanult meg, nem sajátított el, arra már másnap csak újabb és újabb energiákkal lehet képes.

2. Mert az iskolának és a tanításnak ez a lényege!

Csak olyat és csak úgy kell – és szabad – tanítani, ami szinte azonnal, közvetlenül és felhasználhatóan beépül a tanulók addigi ismereteibe, készségeibe, képességeibe. Azok kiegészítik, pontosítják a már bennük meglévő tudás- és ismeretrendszerét. Ha minden nap újabb és újabb elemekkel egészül ki az egész (legyenek azok bármilyen kicsik és aprók), az annyira vágyott összképben meghatározó szerepük lehet. Minden ma fontosnak és feltétlenül megtanítandónak tartott tudáselemnek ezen a szűrőn kell, kellene átmennie: valóban szükséges ez? Valóban a mai nemzedékek személyiségfejlődésének része kell, hogy legyen?

3. Azzal, hogy az életre és a munka világára készítjük föl diákjainkat, mást is figyelembe kell vennünk!

A magyarországi, és a más országokban dolgozó cégvezetők, cégtulajdonosok az alábbi munkavállalói tulajdonságokat, készségeket és képességeket tartják a legfontosabbnak, a szakmai hozzáértésen felül.

Így ezeket a valóságot jelentősen formáló tényeket is figyelembe kell vennünk pedagógiai tevékenységünk során (a felsorolás egyben fontossági sorrendet is jelent):

- *a nélkülözhetetlenek:*
 - problémamegoldás
 - együttműködés
 - alkalmazkodóképesség
- *a fejlődést, a továbblépést megalapozók:*
 - kreativitás és innováció
 - érzelmi intelligencia
 - vezetői képességek
- *megtanulandó elemek:*
 - digitális kompetencia
 - kockázatkezelés képessége
 - természettudományos, technológiai, műszaki és matematikai készségek

*A világ 79 országában 2016. telén készült riportok szerint, a közel 1400 cégvezető által elmondottak igen tanulságosak, de a jövőre vonatkozó legfontosabb üzenetük: **a szakmai tudáson felül kiemelten fontos tulajdonságok a gépek által nem helyettesíthető készségek, tudások alkalmazása a munkában, az életben.***

(a PwC adatai alapján)

4. Számomra minden tanítási órán, minden iskolai tevékenységben ők a legfontosabbak: a tanulók, a diákok!

Nem a tanár, nem a „leadandó anyag”, és nem is a tanterv, a tanmenet vagy az „érettségire, a szakmai vizsgára tudni kell” a legfontosabb, hanem az élő, a világra folyamatosan kíváncsi és a mindenre reagáló, érzékeny diák.

Igen, az a diák, aki azonnal észreveszi, hogy milyen a hangulatunk, vagy ha esetleg nem teljesen felkészülve érkezünk az órára. De az is, aki lélegzetvisszafojtva hallgat és figyel, (és így tanul!), ha számára hasznos, érdekes, netán izgalmas, az életének mindennapi kérdéseire is választ adó téma kerül elő. Aki nálunk sokszor profibban és hatékonyabban használja a digitális eszközöket, miközben egyáltalán nem érdekli, hogy „mi van a gépen belül”, de az igen, hogy mit tud belőle kihozni, mire tudja használni.

5. Olyat és úgy kell tanítani, hogy az a teljes személyiséget formálja!

Legyen akár egy szövegértés, egy matematikai probléma a téma, a kémia vagy a történelem, illetve a szakmai tantárgy egy-egy érdekes pillanata, a tanulás bármely eleme minden esetben a tanulóra, annak egész világára hat, és azt formálja. Nincs külön matekos, angolos vagy kémias, netán „szakmai”-s tanulás. Minden az egészben, annak egy részeként válik bensővé, azaz tudássá. Minden tantárgy fontos, de így, az egész együttese is. A mindennapos testedzéstől, a verstanulástól vagy a táblázatkezeléstől az értő olvasáson át az érdeklődésének megfelelő társadalom- és természetismerettel és a magabiztos szakmai felkészüléssel együtt az őt közvetlenül körülvevő világig.

Fontos, és soha nem felejthető felelősségünk, hogy minden ezen a környéken, ebben a városrészben született és élő tanulóink számára ez a környezet, Budapest városa, a XIX. kerület, Kispest, a naponta bejáróknak pedig az ő a településüknek a része, de éppen ezért az iskolánk, de az idevezető park is, és a tornapálya, az udvar, vagy éppen a Csengő utca a világ. Az itt átélt pillanatok, örömök, netán bánatok, és persze a szülőföld, a Semmelweis az alma mater világa.

Ezt a környezetet, a múltjával és jelenével együtt kell a legjobban ismernie, mert ide született, itt él és itt lesz felnőttként hazánk, országunk hasznos polgára is. Ezt a kicsi elemeiben is létező egészet kell megragadnunk, amiről már így is sokat tud.

6. Arra kell építeni, amit tud és már része a tudásának!

Ez az elv talán mindenki számára rögtön elfogadható és egyértelmű. Ha azonban a gyakorlatot nézzük, rögtön kiderül, hogy sokakat felzárkóztatunk, sokakat korrepetálunk, és sokakkal folyamatosan ismételtetünk, és csak azt gyakoroltatjuk, amit nem tud... Mi lenne, ha valóban arra építenénk, amit tud, amit már biztosan birtokol? Vagyis azt kell gyakorolni, ami megy. Azt kell erősíteni, amit már jól tud.

Mert hinnünk kell abban, hogy amit már az élet más területein jól tudunk, azok egy-egy területen elért sikerek transzfer módon segítik és támogatják azokat a területeket, ahol addig még nem volt sikerünk, ahol még „hiányzik” valami. A tudásépítés éppen ezért a már meglévő erősítését, így folyamatos, de értő kiterjesztését kell, hogy jelentse, és az újak biztosan várható lassú kiépülését, az egyéni sajátosságok szerint. Feladatunk, hogy a fiatalokat be kell vonnunk a világ és annak jelenségeinek megismerésébe, ugyanakkor értjük és tudjuk, hogy ők már egy másik – fejlettebb eszközökkel rendelkező – világba születtek bele.

Jerome Bruner szerint *„minden gyermeknek, tanulóknak, bármely fejlődési szakaszban is legyen az, sikeresen meg lehet tanítani bármilyen tantárgyat, egy megfelelő intellektuális formában”, azaz, ha a megtanítandó ismeretek struktúráját összhangba hozzuk azzal a módozattal, ahogyan a diák a környező világot pillanatnyilag szemléli, sikeresek leszünk”.*

7. Minden tanulónk egyén és ezért egyéni tanítási – tanulási folyamatot is így kell kialakítani!

Az iskolánkba érkező tanulók az általános iskola után széles ismereti/készség skálán vannak, miközben lehet köztük olyan is, aki jól és sikeresen tud tanulni, de olyan is, aki még csak most fog igazán megismerkedni az egyéni, önálló tanulás eszközeivel. A különbségek és az azonosságok ugyanakkor minden területen más és más mozaikot adnak és mutatnak.

A megoldás, a sikeres pedagógiai és tanári munka kulcsa, csak az egyéni sajátosságokra, az egyéni fejlődésre figyelő, és annak eredményeire folyamatosan reagáló pedagógusi munka lehet. Ennek a kiinduló pontja az egyéni fejlődés tervezése és megvalósítása. Ezeket az alapokon működtethetjük aztán a személyre szabott mérési és értékelési technikákat, módszereket.

Ez adhat végül megerősítést abban, hogy minden tanulónk higgyen abban, képes lesz majd valamit kitalálni, építeni, elültetni, gondozni, termelni, elmondani, leírni, fölmérni, megcsinálni, létrehozni, megalkotni, elkészíteni. Önmagát megvalósítva dolgozni és élni.

8. Ha minden gyerek, tanuló más, akkor minden általuk alkotott osztályközösség is más és más!

Az osztályközösség egy különleges képződmény. Ezt ismerjük, minden formájához van valamilyen viszonyunk. Minden gyakorló pedagógus érezte és tapasztalta, hogy bár szinte mindig azonos módszereket, mozzanatokot alkalmazott az évek során, mindig más és más osztály, csoport formálódott a kezei között. Ebben persze nem csak az évről évre is változó tanulói összetétel a „ludas”, hanem bizony az őket érő külső és belső hatások ideje, ereje is. És akkor még nem is beszéltünk az egyes tanulók sajátos működéséről, a munkában, a tanulásban, de magában a kamaszos életében eltöltött napok, hetek tapasztalatairól és hatásairól.

Vallom, a közösségben feloldódó diák boldogsága, és az eközben a közért végzett tevékenység eredményeként végbemenő pozitív önfejlesztés az igazi fejlesztés.

Így nyilvánvaló, hogy a minden tekintetben egységes tanterveknek, tanmeneteknek – főleg a több éve meglévőknél, – nincs igazán helye egy jól működő iskolákban. Az átfogóan megfogalmazott elvek, célok és feladatok osztályonkénti megvalósítása az igazi pedagógusi kihívás, és az ennek való megfelelés, a kiváló tanár ismérve.

Differenciálni nem csak a tanítás folyamatában, hanem a nevelési-tanítási tervező munkában is szükséges. Minden tanévben az épp akkor érvényes feltételrendszereknek megfelelő terveknek, módszerbeli eszközöknek kell megszületni, az adott közösség adott állapotának megfelelően, amelynél kerülni kellene a változásokra nem reagáló dokumentációt.

9. Új módon kell megfogalmaznunk azt is, hogy mi az iskola dolga!

Az iskola rendszerezett, rendszeres, elsősorban időbeli és formálisan is erősen strukturált világa gyakran épít ki egy monoton módon működő szervezetet, amit meg kell, - mert érdemes - megváltoztatni. Ezt a monotóniát érdemes lehet felváltani egy más, izgalmas, a tanulóra folyamatosan reagáló iskolai világra, ahol erőt adunk a további tanuláshoz, ahol a világ megismerése iránti vágyat fokozzuk, ahol állandó törekvésünk az iskolai tanulás és a való élet közötti kapcsolat felmutatása, bemutatása, illetve ahol megtanulja az idővel való gazdálkodást éppúgy, mint a célirányos erőfeszítést és az önmenedzselést is.

Így megtanulja, hogy a tanulás az nem csak kudarccal és nehézséggel és sikertelenséggel együtt jár valami, hanem a siker és az elismerés „helye” és boldogsága, öröme, és egyáltalán, „jó dolog”. Ahol tudja, hogy az öröm, az alkotás, a szolgálat, az önmegvalósítás a munka igazi ismérvei. Ehhez kell támogatást, bizalmat adnunk számukra, a pedagógiai munkánk legfőbb ismérveiként.

Meglátásom szerint mindezek figyelembe vételével csak olyan iskolát kell és érdemes működtetni és továbbfejleszteni, amely a meglévő sikeres elemeket kihasználva, felhasználva építi a tapasztalataira, és a hagyományaira.

Összefoglalva pedagógiai elveim alapelemeit, a legfontosabbnak tartott célkitűzéseim a következők:

- **Gyermek/ifjú központú, azaz pozitívan áll a tanulókhöz, ahol az alárendelődés helyett az egyenrangúság a vezérlő elv;**
- **innovatív, miközben az állandóság helyett a folytonos változásra készít föl;**
- **kooperatív tanulásszervezési módszereket alkalmaz;**
- **projektmódszerrel, kiscsoportokban, korszerű elvek szerint tanít;**
- **folyamatosan és a szükségleteknek megfelelően differenciál, és a versengés helyett az együttműködésre épít;**
- **az elfogadott, célravezető viselkedést és a tanulmányi munkát megerősíti;**
- **olyan ismereteket nyújt, ami továbbfejleszthető, továbbbepíthető, valamint rugalmasan reagál az újabb és újabb kihívásokra, kívánságokra;**
- **az individualitás helyett a közösséget építi,**
- **és egy nagy csapatként működik.**

V.2. Vezetői koncepcióm elemei

1. Egy több mint 50 éve működő iskolai szervezet vezetési, fejlesztési, szolgáltatási folyamatai, illetve sikeres működtetése, beleértve az együttműködők irányítását, megkívánják a felkészült vezetést és vezetőt.
2. Mindent meghatározó elv, hogy a BVHSZC Semmelweis Ignác Szakképző Iskola vezetése során figyelembe kell venni a hatályos jogszabályokat, az érvényes fenntartói döntéseket, határozatokat és az intézmény életét meghatározó, korábban elfogadott egyéb dokumentumokat.
3. Ennek megfelelően a hozzáférhető dokumentumokat részleteiben áttekintettem, és összességében is tanulmányoztam. Azok alapelveit magamra nézve elfogadhatónak és intézményvezetői munkámat meghatározónak tekintem. Ugyanakkor azt a tényt is munkám alapjának tekintem, hogy az iskola Budapest, Főváros Önkormányzata által alapított közoktatási intézmény, így működése a fővárost, illetve a városrészt és annak lakóit is szolgálja annak szerves részeként és az iskolahasználók javára.
4. A kiegyensúlyozott és sikeres munkavégzés feltétele az iskola munkatársainak nyugodt, alkotó pedagógiai munkájának biztosítása. Ezért az eddig elért eredményeket meg kell tartani, és a további sikerek érdekében meg is kell őrizni. A folyamatos megújulás, a szükséges szakmai, pedagógiai innovációk érdekében a belső/külső továbbképzéseket, felkészítéseket, valamint az iskolai, és más intézményi szintű szakmai fórumokat támogatom, ezeket szükség szerint szervezni is kívánom.
5. A hatékony intézményirányítás egyik meghatározó feltétele a folyamatos kommunikáció, az építő beszélgetések, viták során megszülető döntés. Ezért fontos szerepet szánok a különböző fórumoknak: az intézményvezetésnek, a tantestületi értekezleteknek, a vezetői- és a dolgozói-megbeszéléseknek. Mindazonáltal a kapcsolattartás, a kommunikáció minden elektronikus formáját is támogatom, tudomásul véve és használva a digitális technika adta lehetőségeket.
6. Ezek a rendszeres megbeszélések, tapasztalatcserék szolgálhatják az optimális célmeghatározást, a reális helyzetkép kialakítását, formálását és természetesen az intézményi hagyományok fenntartását. Azt tartom célravezetőnek, ha a különböző érdekek és motivációk a döntés-előkészítési mechanizmus során felszínre kerülnek, amivel a folyamatokat a kompromisszumkeresés, a nyertes-nyertes szituáció hatja át.
7. Egy vezetőnek mindig számítnia kell kollégái alkotó véleményére, kritikájára, hiszen több embernek több ötlete és megoldása lehet.
8. Szorosan idetartozik, hogy a vezető feladata megtalálni és maradéktalanul kiaknázni a szervezetben, az ott dolgozó munkatársakban rejlő kreativitást.

9. Kiemelten fontos az iskola egysége, a munkatársak és a vezetés nyílt, őszinte kapcsolata, egymás munkájának, eredményeinek meg- és elismerése. Az iskolahasználókkal, így a szülőkkel, a tanulókkal is hasonlóan jó, nyílt és őszinte kapcsolatot kívánok tartani.
10. Vezetői munkám lényeges eleme, hogy a kötelező óraszám adta keretek között szeretnék tanítani, természetesen a mindenkori tantárgyfelosztás szerinti lehetőségek figyelembevételével. Ezzel azt a célkitűzésemet is erősítem, hogy szerves része kívánok lenni az iskola napi életének.
11. Minden eddigi munkám során fontosnak tartottam a pontos, egyértelmű feladat- és célmeghatározást. Ezért is igyekeztem szakmai-vezetői programomban konkrétan megjelölni azokat a pontokat, ahol a megőrzést, illetve a továbblépést elképzelem.
12. Az a célom, hogy az iskola körül szervezetteren és tudatosan formálódna tovább egy „öreg diák”- közösség, amely nemcsak a visszaemlékezés (egyébként szép és nemes) szokását viszi tovább, hanem segítené és támogatná az iskolát, a mai diákokat kapcsolataival, ismeretségeivel, tudásával, élettapasztalatával. Szeretném bekapcsolni őket az iskola mai életébe, például a beiskolázási tevékenységbe, az iskolai ünnepi és szabadidős vagy sportprogramokba. És persze be akarom vonni őket a gondok, problémák megoldásába, mert hiszem, hogy ez az iskola – még mindig, és mindig is – az övék is, nem csak a mai iskolapolgároké.
13. Örömmel látnám az iskolában a különböző, az ökológikus gondolkodás és viselkedés egyes lépéseit segítő szelektív gyűjtőket és a törekvéseket ezen gondolat napi szintű beépülésére a tanulók, az iskolai dolgozók gondolkodásába. Ennek jegyében javaslom, hogy az iskola induljon el a pályázaton és szerezzék meg az ÖKO-iskola státuszát. Úgy tekintve erre a mozzanatra, hogy ezzel is erősíthetnénk az iskola „környezetvédelmis” profilját és képzési programját.
14. Kiemelten fontosnak tartom, hogy az iskola vegyen részt Erasmus+ pályázatokon. Úgy vélem, hogy tanulóink sorsába és jövőjébe akkor szólnunk a legjobban, ha minél többször segítjük ahhoz, hogy külföldön is éljen, tanuljon. Mind az élettapasztalataik, mind az életszemléletük, mind pedig a toleranciájuk, de együttműködési készségük is jelentősen gazdagodik egy-egy, persze hosszabb tanulmányúttal. Saját életem, de volt tanítványaim, gyermekeim tapasztalatai is azt mutatják, hogy idegen nyelvet így lehet a legjobban megtanulni, illetve elsajátítani, miközben kinyílik a világ, a világuk minden tekintetben.
15. Az általam felvázolt programot megvalósíthatónak tartom, természetesen a Nemzetgazdasági Minisztérium, a Nemzeti Szakképzési és Felnőttképzési Hivatal, a fenntartó Budapesti Vendéglátóipari és Humán Szakképző Centrum, a Centrumban működő iskolák, Budapest XIX. kerület, Kispest Önkormányzata és Polgármestere, az együttműködő általános iskolák, a gyakorlati képzést biztosító intézmények, illetve valamennyi kolléga, munkatárs és együttműködő segítségével, támogatásával.

V.3. Vezető profilú mesterprogramom öt tanévre szóló terve a megújulás jegyében gondolkodva

I. Szakmai célok

Az intézményvezetői munka **főbb céljai:**

- eddigi vezetői tapasztalataimat felhasználva olyan innovatív vezetői tevékenység megvalósítása, amely egyéni, és intézményi szinten is érzékelhető módszertani és általános pedagógiai szemléletbeli paradigmaváltást idéz elő,
- olyan szervezeti folyamatok indukálása, amelyek az intézmény tanuló szervezetté válását előmozdítják,
- olyan tudásmegosztó pedagógus és szakmai munkaközösségi együttműködés kialakítása, amely a megújulásának támogatása érdekében a nemzetközi jó gyakorlatok adaptálását készíti elő.

Részcélok:

- a korábbi munkatapasztalatok tudatos összegzése, a személyes innovációs kapacitás felmérése,
- a stratégiai irányok meghatározása és az operatív lépések tervezése a paradigmaváltás elősegítése érdekében,
- a tanulóinkat kibocsátó általános iskolák és a BVHSZC Semmelweis Ignác Szakképző Iskola hatékony együttműködési formáinak kialakítása a tudatos iskolaválasztás érdekében,
- a XXI. századi pedagógiai tevékenységek módszertani megújulásának támogatása az egyes pedagógus, és az intézmény szintjén is,
- a megújulásra képes intézményi szervezeti struktúra és kultúra kialakítása,
- a hálózati tanulás megalapozása,
- az adaptációs képesség kialakítása.

II. Főbb állomások

1. Pályaorientációs, iskolaválasztó hálózat kialakítása az együttműködő középiskolákkal (a BVHSZC szakképző iskolái, és más gimnáziumok, szakgimnáziumok)
 - a. Az iskolába kerülő tehetséges tanulók általános iskolai pályaorientációs, iskolaválasztó programjainak felmérése. (a teljes időszakban)
 - b. Az iskolánkba kerülő hátrányos helyzetű tanulók általános iskolai pályaorientációs programjai hatásmechanizmusának vizsgálata. (a teljes időszakban)
 - c. Ennek során kutatási tevékenység arra vonatkozóan, hogy az általános iskolai pályaorientációs és beiskolázási programok hatékonyságát hogyan befolyásolja a tanulók hátrányos helyzete, szociokulturális háttere, esetleges sajátos nevelési igénye. (Az 1-2. év)
 - d. A pályaorientáció, az iskolaválasztás hatékonyságának vizsgálatán alapuló tanítási-tanulási modell program kidolgozása, amelynek fókuszja a tanulók egyéni mentorálásán, az aktív tanuláson, élményszerű tapasztalatszerzésen alapuló tanulási folyamatok. (3-4. év)

2. Nemzetközi jó gyakorlatok összegzése és megosztása
 - a. Nemzetközi tapasztalatok gyűjtése, majd strukturált megosztása és tematikus összegző jógyakorlat-gyűjtemény összeállítása a megismert/megismerhető külföldi példák alapján az alábbi témakörökben:
 - egyéni tanulási utak biztosítása
 - tanári önfejlesztés támogatása
 - 21. századi készségek fejlesztése a hátránykompenzációban
 - a média és a vizuális kultúra a teljes oktatási struktúrába való beépítésének lehetőségei
 - b. Intézményi szintű képzési program kidolgozása a nemzetközi jó gyakorlatok alapján, amely illeszkedik a teljes szervezet pedagógiai módszertani megújulásának stratégiájához. (1-3 év)
3. A minősítésre jelentkező pedagógusok tudásának intézményesülése
4. Mentori program kidolgozása és bevezetése az előmeneteli rendszerbe jelentkező pedagógusok számára.
5. Az egyéni tudás intézményesülési folyamatának kidolgozása, a tanulószervezetté válás strukturális és szervezeti kulturális elemeinek menedzselése.

III. Várható produktumok

1. Intézményi szintű pályorientációs, iskolaválasztó hálózat kialakítása
 - a. Kutatási terv a hátrányos helyzetű tanulók általános iskolai pályorientációs programjai hatásmechanizmusának vizsgálatára.
 - b. Kidolgozott modell program a hátrányos helyzetű tanulók eredményes pályorientációjának támogatására. A modell fókuszja a tanulók egyéni mentorálásán, az aktív tanuláson, élményszerű tapasztalatszerzésen alapuló tanulási folyamatok generálása.
 - c. A pályorientációs, iskolaválasztó hálózat intézményeinek adatbázisa, együttműködési megállapodása.
 - d. Az adatbázis a hálózatba bevont intézmények információ áramlásának alapja. A megkötött együttműködési megállapodás/ok a hálózathoz csatlakozó intézmények szándékainak rögzítése mellett tartalmazzák az együttműködés területeit, formáit, kereteit.
 - e. Pályorientációs, iskolaválasztó módszertani füzet az általános iskolai tanulók számára. A módszertani füzet az életpálya építés tudatosságát kívánja elősegíteni, annak alappilléreire támaszkodva. A három alappillér, amelyet a füzet feldolgoz az önismeret, a szakmák, hívatások ismerete és a munka világának ismerete. A pillérek közötti kapcsolatot a tanulás teremti meg. A füzet az információ nyújtása mellett aktív tanuló tevékenységre épít, iskolai látogatásokkal kiegészítve támogatja a pályaválasztási döntést.
 - f. Tanári kézikönyv-vázlat a módszertani füzet feldolgozásához, amely módszertani ötleteket ad a feldolgozáshoz, a tanulás támogatásához és az egyéni karrier tervezéséhez.
2. Nemzetközi jó gyakorlatok összegzése és megosztása
 - a. A nemzetközi jó gyakorlatokat tematikusan összegző kiadvány. A kiadvány azokra a megismert nemzetközi jó gyakorlatokra fókuszál, amelyet az Erasmus + projektek kapcsán az intézmény pedagógusai megszereztek, és a paradigmaváltás szükségességét támasztják alá. Innovatív eleme a mozgókép- és médiaismeretek, valamint a vizuális

információközlés beépítése a tanítási-tanulási programokba. (Pl. az életút szerepei, életpálya modellek, munkamódok és értékek a pályaválasztásban filmek alapján)

- b. A nemzetközi jó gyakorlatok alapján kidolgozott, az iskola pedagógiai módszertani megújulásának stratégiájához illeszkedő intézményi képzési program. A képzési program a szervezet adaptációs készségének megalapozásától a jó gyakorlatok beépítésének képességéig ívelő folyamat kidolgozását és menedzselését takarja a vezető szemszögéből.
3. A rendszer szintű paradigmaváltás támogatására a tudásmegosztást lehetővé tevő szakmai-pedagógiai konferenciák.
4. A minősítésre jelentkező pedagógusok tudásának intézményesülése
5. Mentorálási terv a Pedagógus II. illetve Mester fokozatba minősítő vizsgára jelentkező kollégák szervezeti szempontú kompetenciáinak fejlesztése érdekében.

IV. A fő profilt szolgáló tevékenységek

1. Pályaorientációs hálózat kialakítása
 - A pályaorientációs, iskolaválasztó hálózat megtervezése, szervezése, az együttműködések kialakítása.
 - Kutatási terv elkészítése a korábbi pályaorientációs programok bevalásának vizsgálatára a tehetséges, a hátrányos helyzetű, és/vagy sajátos nevelési igényű tanulók esetében.
 - A kutatás lefolytatása, eredményeinek összegzése.
 - Modellprogram kidolgozása a tehetséges, a hátrányos helyzetű és/vagy sajátos nevelési igényű tanulók pályaorientációjának támogatására.
2. Nemzetközi jó gyakorlatok összegzése és megosztása
 - A tematikus összegzést célzó műhelymunkák vezetése.
 - A jó gyakorlatokat bemutató kiadvány összeállítása.
 - Tudásmegosztó rendezvények, konferenciák szervezése.
 - Intézményi képzési program kidolgozása a nemzetközi jó gyakorlatok alapján, amely illeszkedik a szervezet pedagógiai módszertani megújulásának stratégiájához
3. A minősítésre jelentkező pedagógusok tudásának intézményesülése
 - A szervezet hatékony információáramlásának kialakítása.
 - A középvezetői szint erősítése, vezetői kompetenciáinak fejlesztése.
 - A munkaközösségek tudásmegosztó szerepének erősítése, jó gyakorlatainak feltárása, dokumentálása.
 - A tervezési folyamatok szinergiájának és pedagógiai tudatosságának fejlesztése, a tanulási eredmény központú szemlélet elterjesztése.

V.4. Fejlesztési program

Az iskolában, a személyes beszélgetésekben és a hozzáférhető dokumentumokból összegyűjtött információk alapján az alábbi fejlesztési programba azon elemeket szedtem csokorba, amelyek feladatot, így megoldáskeresést, megvalósítást igényelnek. Szó lesz azokról a fejlesztési irányokról is, amelyeket a következő években a tantestülettel közösen kívánok megoldani.

Hozzá kell tennem, hogy ezek a tervek és megvalósításuk is elsősorban az anyagi források függvényében alakulhatnak, és módosulhatnak.

1. Működési feltételek:

- A legsürgősebb feladatok közé sorolom az iskola épületében lévő vizesblokkok átfogó felújítását (zárható fülkeajtók cseréje/pótlása, szaniterek cseréje, új burkolatok, érzékelős kapcsolók és mosdók, füstérzékelők beépítése stb.).
- A meglévő épületrészekben a még nem kicserélt-felújított ablakok cseréje nem várhat tovább, a beszögelt, kitámasztott voltuk folyamatos balesetveszélyt hordoznak.
- Ugyanígy az iskolában található lépcsők felülete is megújítás után kiált, a fokozott használatból a kopása már a szabványokon túl mutat, és balesetforrást jelenthet.
- A tanulólétszám jelenlegi nagysága és a közeljövőben várható (tervezett) növekedése miatt megvizsgálandónak tartanék egy – átfogó – funkciókat bővítő és hasznos tanítási/tanulási tereket adó épületbővítést célzó tervező munkát.
- Ezek sorában az „új szárny”-nak nevezett épületrész lapos tetejének beépítése magastetővel adhatna olyan tereket, ahol egy korszerű könyvtár/média/informatikai centrum, több tanterem és több kisterem kerülhetne elhelyezésre, míg az így „tehermentesített”, már meglévő tantermek funkciómódosításával több labor, gyakorlati terem, illetve kistornaterem, kulturált öltöző és sok minden más állna a tanítás, a tanulás rendelkezésére.
- Egészen jó és eredeti ötletnek tartom a három épületrész által közrefogott jelenlegi sportudvar befedését, így kialakítva egy aula/zsibongó funkciót.
- A bejáratnál lévő terek részbeni átalakításával (könyvtár, ebédlő, előtér) olyan tanulói tartózkodást lehetővé tevő funkcionálisan egybenyitott teret tudnék elképzelni, ahol a beérkezés, a találkozások, az iskolai szabadidő eltöltése, az étkezés mozzanatai történhetnének, kivetítőkkel, érintőképernyőkkel, szabadpalcokkal és pihenőzugokkal ellátva, nem feledve, hogy a munkanapok jelentős részét az iskolában töltik az iskolapolgárok.
- Minden eddig tanításra használ tanterem, kisterem funkcióját – a hagyományok és a célszerűség figyelembevételével – újra kellene gondolni, s a használathoz szükséges kiegészítőkkal, esetleg bútorzattal kell ellátni, berendezni. Ehhez az elektromos

csatlakozók, a függönyök, de a táblák, asztalok, székek is hozzátartoznak, mint a tanítás szükséges eszközei is.

- A tornateremben – legalább az új kialakításáig – egy térelválasztó függöny/felület beépítését, felszerelését találok szükségesnek.
- Egy ponton azonban a bevált és működő napi gyakorlattól el szeretnék térni, ami az iskolai folyosók bebútorozását (is) jelentené. Az iskolában járva nekem hiányoztak a folyosókról a padok/asztalok, a kis intimitást is adó, beszélgetésre invitáló térrészek. Ezek ma már szerves részei lehetnek egy középiskola belső terének, nem félve a „rohángáló tanulók” balesetveszélyes magatartásától. Persze ezeken a szigetszerű pontokon a „kütyük” feltöltését is szolgáló csatlakozási lehetőséget is kellene biztosítanunk, ahogy kihelyezett képernyők is lehetnének (esetleg érintőképernyős funkciókkal) ez azonban a tervezett felújításnak csekély költséggel járó kiegészítő funkciója lehetne.
- Az udvarok felújítása és új eszközökkel, térbútorokkal való felszerelése is megoldásra vár. Azaz az épületek körül található udvar-részek funkcionális újragondolását is javaslom, az ökológikus szemléletet is támogató szelektív-hulladék gyűjtőkkel és más berendezésekkel kiegészítve (meteorológiai-házikó, csendes-sarok, kinti-terem stb.)
- Pályázatok segítségével érdemes lenne az udvaron egy - körbekerített – műfüves/rekortán pályát kiépíteni.
- Az iskola bejáratait – már csak rendezettség érdekében is – átszervezném, elkülönítve a gépkocsiforgalmat, a gyalogostól, illetve a tanulói közlekedés-mozgás irányát a többitől.
- Hosszútávú megoldást kell találni a dolgozói parkolás jelenlegi gondjaira.

2. Tárgyi eszközök:

- Meg kell keresni azokat a forrásokat (pályázatok, támogatók, szponzorok), amelyek lehetővé teszik, hogy az iskola informatikatermei megújuljanak (gépek, monitorok, asztalok, eszközök, szerverek, projektorok, aktívtábla, hálózat, wifi stb.).
- Az iskolai számítógépes eszközpark életkora több gép/eszköz esetében lassan eléri – kis túlzással - az idejárom tanulóknak életkorát, azaz közel egy tucatnyi gép korábban készült, mint amikor az idejárom 9-esek arra gondoltak, hogy Semmelweis-esek lesznek... Ütözött cseréjük és kiváltásuk elengedhetetlen feladat. Hasonlóan azokhoz a monitorokhoz, amelyeket már régen cseréjére ítélte az idő és a használatuk egészségtelen volta.

- Szükségesnek látom, hogy a tantermekben is, de legalább egyharmadukban a ciklus végére legyen aktív tábla és szavazó/értékelő rendszer. Továbbá szükség esetén minden kolléga számára álljon rendelkezésre projektor-laptop eszközpár a tanórákon.
- A felújítással kapcsolatos munkálatoktól függetlenül, az árnyékolás megoldására, és jó néhány tanteremben a táblák cseréjére is szükség lenne.
- Ma már természetesnek tartott wifi lefedettségre is szükség van, akár a pedagógiai tevékenységekhez, akár a tanulók által is hozzáférhetően.
- Helyesnek és jónak találok a tantestületi terem – tanári - mellett egy „csendes dolgozó” szoba kialakítását, és ott megfelelő szintű/minőségű – hálózattal ellátott gépek elhelyezését.
- Az iskolai könyvtár bővítésére (könyvek, DVD-k, oktatóprogramok, újságok, folyóiratok) és szélesebb médium kínálatára is szükség van, miközben a tanulási lehetőségek helyszínékként kívánatos lehet az „egésznapos” nyitva tartása is.
- Az intézmény jól működő honlapját értékeinek megőrzése mellett, kívánatos lenne egy strukturáltabb, a tanulókat és a szülőket is szolgáló tartalmakkal, hírekkel és a büszkeségre okot adó eredményekkel felturbózni, kiegészíteni. És folyamatosan aktualizálni és archiválni régi, már nem hírértékű részeket, oldalakat, lapokat.
- Az egészen jó és informatív „Simmelweis közösség”-en túl szükségesnek vélem a képzési-profilok napi szintű „felköltözését” a facebookra (és más közösségi oldalakra), tudomásul véve, hogy ma már ez a természetes és elvárt „kép” egy közoktatási intézmény munkájáról, ebben a gépes-eszközös világban.

3. Személyi feltételek (tanulók, tanárok, NOKS):

Tájékozódásom szerint a Semmelweis Ignác Szakképző Iskola jelenlegi pedagógus állománya az adatok szerint megfelelő szintű és képesítésű végzettségekkel rendelkezik, így kötelező beiskolázásra nincs szükség.

- Ugyanakkor támogatom és feladatként jelölöm ki magam számára is, hogy a tantestületben dolgozó kollégák minél nagyobb arányban vegyenek részt – elsősorban a szakjuknak megfelelő – pedagógus-továbbképzésben, nyilván nem csak az elérendő 120 órás „teljesítési-kényszer” miatt, hanem hogy a változó körülményekre is válaszolni tudó, felkészült pedagógusi csapattal tudjunk tovább dolgozni.
- Az új szakképzési struktúra fölmenő rendszerű kiépülése, idővel – már most láthatóan – pedagógus-státusz bővítést fog igényelni, így ennek tervezését és a szükséges fenntartói

támogatást-együttműködést már a következő tanévben el kell kezdeni kialakítani, s az ennek megfelelő felvételi gyakorlatot kialakítani.

- A személyi feltételek biztosítása okán terveim között szerepel egy olyan „adatbázis” elkészítése, amelyben rögzítjük és nyilvántartjuk azokat a volt tanulóinkat, akik - esetleg a pedagógus-képzés bármely intézményében tanulnak, illetve tanultak, vagy olyan beosztásban dolgoznak, hogy potenciális jelöltjei lehetnének egy fejlesztés vagy váltás esetén a Semmelweisben történő foglalkoztatásnak. Az Alapítvány, illetve az „öregdiák program” támogatásával, annak keretében esetleg egy ösztöndíj programmal is tudnánk ezt a folyamatot elősegíteni.
- A nevelő-oktató munkát segítő munkatársak számát – ahogy jeleztem is – bővíteni szeretném, melynek során az iskolapszichológusi ellátást, a fejlesztőpedagógusi tevékenységet, a gyermek és – ifjúságvédelmi tevékenységet, a szabadidő-gondozói és a könyvtári nyitva tartást is bővíteni szeretném – nyilván az álláshelyek bővítésével.
- Ennek megfelelően a nevelő-oktató munkát segítő dolgozók (NOKS) körében is szükségesnek látom a tudatosan tervezett fejlesztést. Az óhatatlanul növekvő számban iskolánkba kerülő SNI-s, BTM-es, vagy akár logopédiai kezelésre és más nevelési többletre szoruló tanulónk érdekében fejlesztő-pedagógus kollégára és a jelenleginél nagyobb arányú – így több időt az iskolánkban töltő – iskolapszichológusra is szükség van.
- A technikai-ügyviteli dolgozók száma az elvárthoz, de a szükségeshez képest is jelentősen csökkent az utóbbi évek átalakítási mozzanatai közepette. A még régi rendszerű, önálló gazdálkodású működés idején még közel két-tucatnyian voltak, mára ez a szám 11 főre csökkent, szükségszerűen a feladatok ellátásának – nem csak általam - tapasztalt hiányait mutatva. A munkaköri leírások és a valóban elvégzett, illetve elvégzendő feladatok összevetése után a fenntartó segítségét kérve kívánom ezt a kört bővíteni.
- Ezen pont kapcsán szükséges szólnom a vezetői kör, a szűkebb iskolavezetés további alakításáról. Ha változás, változások állnak be (részben szükségszerűen), akkor elsősorban is a tantestületből szándékozom a vezetői utánpótlást biztosítani, azaz nem kívánok „csapatot hozni”. Ez a helyzet azonban remélem, mielőbb rendeződik.

4. A beiskolázásról, a tanulókról

A Semmelweis Ignác Szakképző Iskola híresen jó pályaorientációs, pályaválasztási és beiskolázási tevékenysége nagyszámú és így többszörös jelentkezőt jelentő, a szakgimnáziumi tanulmányokra kész leendő tanulókat „hoz” évről évre az iskolába, így – a lényegét tekintve – nem szabad megváltoztatni, sőt minden erőnkkel erősíteni, támogatni kell, mindenkinek.

- Mindazonáltal a személyesség és a minél szélesebb körű kiterjesztés érdekében én is részt kívánok venni a pályaválasztási folyamatban. Minden kispesti általános iskolát meglátogatnánk persze egy IDB-s csapattal (esetleg egy volt Semmelweis-es diákkal!) megerősítve, hogy a válogatás alapját fokozzam, és minél elhivatottabb leendő tanítvánnyal, diákkal, és szüleivel találkozhatassak. Minden reklámnál többet ér egy személyes beszélgetés, a valóságos szereplők mondatainak varázsa.
- Ugyan ennek a szélesítési gondolatnak a jegyében a számunkra „érdekesnek” tűnő észak-keleti és dél-keleti agglomerációs körbe is el kellene jutni, támaszkodva a már idejártó, ezekről a tájakról jövő diákjaink tapasztalataira és akár segítségére is, vagy az alumni program keretében feltárt, ott élő volt Semmelweis-es diák támogatására számítva.
- Kiemelten fontosnak és értékesnek tartom a „családi” indíttatású továbbtanulás szerepét és súlyát egy iskola életében, ezért a testvéri állapotok, vagy a volt tanulói beiskolázást egyféle előnyt biztosító rendszerben tudnám elképzelni és megvalósítani.
- A tanulók egyben iskolapolgárok is, így jogaik és kötelezettségeik minden elérhető szabályozó dokumentumban pontosan rögzítve vannak. Ugyanakkor ők az életükre döntő befolyást nyújtó éveikben (persze velünk együtt) a legtöbb időt az iskolában, a Semmelweisben töltik, így annak a minősége, tartalma és hangulata döntő lehet a „jó iskolába járok” érzés kialakulásában. Ehhez minden pedagógusnak és különösen az iskola igazgatójának is napi munkájával, de nyitottságával és kellő érzékenységével is hozzá kell járulnia, ezért a „nyitott ajtó” gyakorlatát kívánom működtetni, a napi és reggeltől késő délutánig történő „ottlét”-tel együtt, amiben a szüneti társalgás és problémakezelés éppúgy belefér, mint a „beszélni szeretnék magával” kérés mindenkorai teljesítése is.
- Az Iskolai Diák Bizottsággal, a diákönkormányzattal rendszeresen kívánok beszélgetni, sőt tanácskozni, nyitottan minden, az iskolát érintő kérdés és probléma megbeszélésére.
- Az egyik legaktuálisabb kérdést már most jelzem. Mi legyen a dohányzással az iskolában, a diákság körében? Erre egyszerű válaszom van/lenne. Mivel az érvényes törvények szerint 18 éven aluli magyar állampolgár nem is vásárolhat ilyen terméket, ezért azt is feltételezzük, hogy nem is dohányozhatnak. Azonban a már felnőtt korú tanulók számára ez már nem ilyen egyértelmű. Így egyféle megoldás lenne, hogy a már „jogosan” dohányzó tanulók, egyes – kijelölendő – szünetekben kimehethének egy személyre szóló (fényképes) kártyával dohányozni az iskola bejáratától számított 5 méteren túlra, ezzel a megoldással a jogokat és kötelezettségeket egyensúlyban tartva. Természetesen, a kártya csak adható és így visszavonható is lenne, a visszaéléskor, a szabályok megsértésekor. Ezzel együtt minden, ma még esetleg működő, titkos és szabálytalan dohányzó helyet szigorúan megszüntetnénk. Ennek jegyében minden – erre alkalmasnak tűnő helyre – füstérzékelőket helyeznénk ki, amelyek egyértelműen segítenék a szabályok betartását.

5. A szabályozó dokumentumokról

- A törvényességnek és a követelményeknek megfelelő, az iskolai élet jogszabályi kereteit szabályozó dokumentumokkal rendelkezik a BVHSZC Semmelweis Ignác Szakképző Iskola, így azok a változó jogszabályi környezet adta válaszok miatt szorulnak – kisebb - módosításra. Ennek megfelelően, ezeknek a módosításának ütemét a tanévenkénti elfogadott munkatervekben kívánom szabályozni.
- Egyetlen dokumentum felülvizsgálatát kezdeményezném, a Házirendét. Legyen rövidebb, egyértelműbb és betarthatóbb. A jelenlegi, tanulói Házirend áttekintését és egy jelentős mértékű rövidítését azért javaslom, mert szükséges a szabályok újraértelmezése, másrészt – elsősorban a diákok erőteljesebb bevonása érdekében – saját iskolai életük kereteinek, és nem minden részlet túlzónak tartható újragondolása miatt. A legitimitását azzal is emelnénk, hogy a termekben elhelyezve, azt az adott osztály minden tanulója elfogadása (és betartása) jeléül aláírásával tenné maga számára is törvénné. Természetesen ebbe a munkába a tantestületen túl a diákságot, illetve a szülőket is szükséges lesz bevonni.
- Az iskolában kialakult gyakorlatot, amelyek a tantestületi értekezletek, munkaértekezletek, munkaközösségi értekezletek gyakoriságát és formáit illetik – nem kívánom jelentősen megváltoztatni, azonban jelzem, Winston Churchill gondolatát követve, én is azt vallom, hogy nincs jobb közéleti-közpolitikai forma a demokráciánál, bár az időigényessége komoly terhet is tud jelenteni mindenki számára, de még nem találtak föl „jobbat”...

6. Az iskolai programokról

- Minden olyan, a Semmelweis hírnevét és megbecsülését megteremtő, illetve azt fokozó programot, programelemet a hagyományoknak is megfelelően meg kívánok őrizni.
- Egyúttal jelzem, hogy a sikeres és népszerű iskolai programjaink sorát már nem kívánom újabb elemekkel bővíteni, de a már meglévők szakmai és minőségi színvonalát viszont szeretném megőrizni és megerősíteni.
- Ennek az iskolai életet meghatározó munkának a keretében szeretném jelezni, hogy multhatatlanul fontosnak tartom az iskolai programokról, és persze a sikerekről, dicsőséges hírekről szóló kis és nagyobb közösségi médiumokban való megjelenésünket. Akár a KispestTV-ről, akár a kereskedelmi TV-kről, rádiókról vagy a közszolgálati médiumokról legyen szó, mivel – ma még éppen az a korosztály nézi, hallgatja ezeket – akik döntenek a leendő diákjaink továbbtanulásáról, vagy éppen vélekedésük igazán közösségformáló.
- Az iskolai programok (ünnepélyek, versenyek, vetélkedők, szabadidős és sportprogramok) érdekességét és akár a súlyát-szerepét a hétköznapokhoz képest oly módon lehetne növelni, hogy többször, sok és sokféle külsős szereplőt, együttműködőt, előadót kellene bevonni azokba. Ezzel növekedne a kitekintés, a más világok, akár szokatlan gondolatok-tettek

megismerésének a lehetősége, miközben erre rácsodálkozva a maga – megszokott életében hozhatnánk élményeket, változást.

Összegzésül

A pedagógus pályámon, és az iskolákban, de a nevelés, tanítás környékén élve és dolgozva, az itt tapasztalt sokféle örömből és gondból, és sikerekből tanulva ismét csak be kell látnom, hogy nincs jobb hely a világon egy iskolánál.

Annak, aki szereti a változatosságot, a naponta újabb és újabb felkészülést és erőfeszítést igénylő munkát, az örömet, a sikereket, de akár a kudarcot váltogatva hozó napi megméretést, s azt az értéket, hogy – legalábbis lélekben – itt maradhat legtovább fiatal az ember, annak az iskola, a tanítás maga az élet, az élete.

Ugyanakkor szeretem az idővégtelen adott iskolai szakaszait is, azokat a várt, s egyben félt pillanatokot is, amikor borzongással vegyes boldogsággal élem át a perceket, ahogy a tegnapelőtt kisdíák, a tegnapi idétlenkedő kamasz, most esetleg könnybelábadó szemmel ballagó felnőtt, és búcsúzva éneklí az évszázados nótát.

Ő a mi gyermekünk, tanítványunk, diákunk, aki immár tudatosan így zárja le élete egy nagy szakaszát, s ezzel a soha vissza nem térő gyermekkort, aminek mi, pedagógusok részesei, szereplői, s bízom benne, hogy életre szóló formálói voltunk.

Igen, így, egyféle vallomásra készteve magam, fogalmazódik meg bennem, hogy számomra az iskola mindennapjai és távlatai az életem ritmusát megadó alaphangok.

Az elmúlt negyven tanév tapasztalataival, sok iskolát és tanítási-tanulás helyzetet megélve – azokat kicsit formálva is – s az eddig elérhető, de persze korántsem teljes és végleges tudással felvértezve magam, szeretnék a Semmelweis Ignác Szakképző Iskolában tagintézmény-vezetője, igazgatója lenni.

Ugyanakkor látom, és nap mint nap érzem ezt a mai helyzetet, amikor nem könnyű vezetésre vállalkozni, vezetni, és ha kell: dönteni, határozni, dicséretet adni és kapni, esetleg elmarasztalni, és ha kell, küzdeni a kollégákért, a tanulókért, az iskoláért.

Én mégis reménykedem a jövőben, az iskola és a tantestület erejében, s persze saját erőmben is, mivel úgy tartom: a nehézségeket fel kell oldani, a problémákat valakinek meg kell oldani, és a boldogságokat hozó helyzeteket meg kell teremteni.

Érzem és gondolom: képes leszek rá, képesek leszünk rá valamennyien, együtt, közösen.

Budapest, 2017. április 3.

Gál Ferenc